

Lescar

Lescar er en kommune i [Béarn](#) på fransk departementet [Pyrénées-Atlantiques](#) i [Nouvelle-Aquitaine-regionen](#).

Den strækker sig over foden af [Pyrenæerne](#), hovedsagelig i [Gave de Pau-dalen](#).

Middelalderbyen udvikler sig på et klippeforbjerg (Cité) med udsigt over Gave mod syd og er afgrænset af Lescourre-floden mod nord og derefter af [Pont-Long-sletten](#).

Lescar er arving til den [aquitansk-romerske](#) by *Beneharnum*, den første hovedstad for [Venarni-folket](#), som har givet navn til den tidligere suveræne stat [Béarn](#).

Spor af denne gamle besættelse blev fundet under udgravninger, især i Bialé-distriktet, men også med opdagelsen af resterne af *Villa Sent-Miquèu* (Saint-Michel). Byen blev delvist ødelagt i løbet af det niende århundrede under vikingetogterne.

Efter at have mistet sin rolle som hovedstad i Béarn, til fordel for [Morlaàs](#), blev byen genopbygget i slutningen af det 10. århundrede under tilskyndelse af hertugen af Gascogne, [Guillaume Sanche](#).

Han lod bygge et kapel i Upper Town dedikeret til [Sankt Maria](#), som blev indviet som [katedral](#) i [1062](#). Det blev sæde for [biskopperne i Lescar](#), efter den primitive katedral Saint-Julien i den nedre bydel.

Biskop [Guy de Lons](#) deltog i [Reconquista](#) i det tolvte århundrede og erstattede kapelkatedralen med den nuværende [Notre-Dame-de-l'Assomption-katedral](#) i [romansk](#) stil.

Bispedømmet strukturerede Lescars liv indtil [revolutionen](#), med opførelsen af et [bispepalads](#) i det fjortende århundrede.

Béarn blev en [protestantisk](#) stat i det sekstende århundrede under [Jeanne d'Albrets](#) skikkelse.

Katedralen er et symbol på katolsk magt og blev plyndret af [Montgommerys](#) hær i 1569 under [religionskrigene](#). Til sidst mistede Lescar bispesædet i sit bispedømme i 1790 som en del af en fusion med [Bayonne](#) og [Oloron](#).

Fra denne periode har Lescar bevaret flere kulturarvselementer, herunder dens volde, der delvist er gamle, med Porte de l'Esququette og nogle tårne, der udgør dem.

I 1929 blev krypten med resterne af ni konger, dronninger, prinser og prinsesser fra [kongeriget Navarra](#) opdaget i katedralen.

Lescar blev et uddannelsescenter, først med oprettelsen af det [protestantiske akademi i Béarn](#) i 1562, derefter med [Henri IV's](#) beslutning om at oprette et kollegium for [barnabitter](#).

Dette college, der blev bygget i det attende århundrede, er forfader til det nuværende [Jacques-Monod high school](#). Efter [revolutionen](#) mistede kommunen sin indflydelse og blev en satellit til [Pau](#) med en vigtig landbrugsaktivitet.

Lescars demografi forblev stabil indtil 1960'erne, før en periode med ekspansion under påvirkning af [periurbanisering](#).

I dag er Lescar en by med omkring 10.000 indbyggere beliggende i hjertet af [byområdet Pau](#).

Ud over sin boligfunktion har kommunen udviklet en stærk erhvervsaktivitet omkring [erhvervsområdet](#) Lescar Soleil. Kommunens landbrugshistorie fortsætter stadig med tilstedeværelsen af hovedkvarteret for Euralis-kooperativgruppen. Lescar er et af stoppestederne på [Via Tolosana](#) på [pilgrimsrejsen til Santiago de Compostela](#).

Lescar ligger 6,5 km i luftlinje vest for [Pau](#), hovedstaden i det distrikt, som lokaliteten tilhører¹. Det ligger også 52,1 km nord for [Urdois](#), som giver mulighed for passage til [Spanien](#) (via [Col du Somport](#)) og 87,4 km øst for [Capbreton](#) på [Atlantehavskysten](#).

Kommunen ligger på højre bred af [Gave de Pau](#), og dens nordlige del strækker sig over [Pont-Long-sletten](#).

Kommunens areal er 2.650 hektar, dens højde varierer mellem 142 og 203 meter⁵. Lescar strækker sig over Gave de Pau-dalen og Pont-Long-sletten.

Jorden, der krydses af Gaven, er overvejende [alluvium](#), der hovedsageligt består af erosionsmateriale, bl.a. Melase og lag af småsten.

Den nedre by Lescar hviler således på den [alluviale slette](#) ved Gave. Den var dækket af aflejringer i [kvartærperioden](#), under omledningen af de forskellige [gletsjere og floder](#) i Pyrenæerne⁶.

Disse gamle gletsjere gav også anledning til flere sedimentære serier, der dannede et system af på hinanden følgende terrasser, afbrudt af floder. Den øvre bydel, der består af Citéhar, hviler på en af disse terrasser.

Den nordlige del af kommunen hviler på en anden terrasse, kaldet "Pont Long-grundvandsmagasinet". Sidstnævnte anses for at være som en af de vigtigste ved foden af Béarn. Den består af forvitrede småsten omgivet af en okkeragtig lergang.

Luy de Béarn-bassin

Nord for A64 er Luy de Béarn-bassin repræsenteret af to hydrografiske netværk: [Uzan](#) og dens biflod (Louse) og [Ayguelongue](#) og dens biflod (Uillède eller Lata).

Uzan er et lavlandsvandløb med en svag skråning og lidt stejlehed. Den har sit udspring i Pau kommune i 225 meters højde i kommunen Paus område.

Uzan kører 23 km før sammenløbet med Luy de Béarn, på Uzan kommunes territorium.

Louse er en biflod, der har sit udspring i Lons, før den løber sammen med Uzan ved Lescar, efter 1,5 km. Disse to vandløb krydser kommunen hovedsagelig på landbrugsarealer beregnet til dyrkning af majs og skovbevoksede arealer.

Den samme observation er gjort for Ayguelongue, som har sit udspring i Morlàas, og løber 24,4 km før dens kryds med Luy de Béarn.

Le Lescourre

Syd for A64 omfatter Gave de Pau-bassin - *navnet* på en strøm i Pyrenæerne - tre netværk: [Ousse des Bois](#) og dens biflod (Perlic); Lescourre, dens biflod (Laü), dens bifloder (Mohédan og Lacabette) og en omledning (Canal des Moulins) samt en biflod til denne afledning (Lagoué); og Gave de Pau-netværket.

[Ousse des Bois](#) har sit udspring i [Soumoulou](#) i en højde af 385 meter. Den løber 31,4 km på hederne i Pont-Long, før den slutter sig til Gave de Pau ved [Denguin](#).

I Lescarian-territoret er vandløbet ved at vende tilbage til sin naturlige bund efter at være blevet kanaliseret i Lons.

Perléen har sit udspring i Pau, og bevæger sig derefter 2,8 km, før den løber ind i Ousse des Bois i Lescar, den krydser et landbrugsområde i kommunen.

Lescourre er en afledning af Ousse des Bois, som har sit udspring i Lons. Derefter tilbagelægges 6,5 km, før den slutter sig til Gave de Pau.

I 2000 blev Lescourre ændret i byen Lescar efter oversvømmelser i 1988 og 1993.

Laü har sit udspring mellem [Sendets](#) og [Idron](#), det fungerer som den vigtigste regnvandsopsamlere i kommunerne Idron, Lons, Lescar, [Billère](#) og Pau.

Laü slutter sig til Lescourre i en højde af 153 meter, den er næsten helt urbaniseret fra Pau.

I Lescar er det i bund og grund friluft. Mohédan og Lacabette er to bifloder til Laü, som passerer gennem et urbaniseret område i Lescar. De fungerer også som regnvandsopsamlere.

Canal des Moulins er en tidligere møllekanal. I dag er det en omvej af Lescourre, som derefter løber mere end 8 km langs Gave, før den slutter sig til Ousse des Bois ved Denguin.

Kanalen får også næring fra Lagoué, som har sit udspring på Lanusse-bjergskråningerne i Lescar og krydser Gourreix-distriktet i kommunen.

[Gave de Pau](#) har sit udspring i [Cirque de Gavarnie \(Hautes-Pyrénées\)](#) og er den vigtigste biflod [til Adour](#), som den løber ud i efter at have tilbagelagt 190,7 kilometer. Den krydser kommunen Lescar i 4,5 km. Bundet af Gave er ikke fast, mobiliteten af flodlejet er næsten permanent i salig.

Kommunen drænes af Gave de Pau, Ousse des Bois, Aigue Longue, Uzan, Lata, Lau, en arm af Canal du Moulin, en arm af Lau, en arm af Lescourre, Cavette, Mohedan, Lagoué-floden, Lescourre-floden og af forskellige små vandløb, der udgør et hydrografisk net på 42 km i samlet længde.

[Gave de Pau](#), med en samlet længde på 192,8 km, har sit udspring i [kommunen Gavarnie-Gèdre](#) og løber fra sydøst til nordvest. Den krydser kommunen og løber ud i [Adour](#) ved [Saint-Laurent-de-Gosse](#), efter at have krydset 88 kommuner.

[Ousse des Bois](#), med en samlet længde på 32,3 km, har sit udspring i kommunen [Limendous](#) og løber fra øst til vest. Den krydser kommunen og løber ind i Gave de Pau ved [Denguin](#), efter at have krydset 13 kommuner.

[Aigue Longue](#), med en samlet længde på 24,4 km, udspringer i kommunen Pau og løber fra sydøst til nordvest. Den krydser kommunen og løber ind i [Luy de Béarn](#) ved [Momas](#), efter at have krydset 13 kommuner.

Historisk set har byen været udsat for et bjergklima.

I 2020 offentliggjorde Météo-France en typologi over klimaet i storbyen Frankrig, hvor kommunen stadig er udsat for et bjergklima og ligger i klimaregionen [Pyrénées Atlantiques](#), der er kendetegnet ved høj nedbør (>1.200 mm/år) på alle årstider, meget milde vintre (7,5 °C på sletterne) og svag vind.

Arkitekturen og landskaberne er knyttet til middelalderbyen Lescar der har været fredet siden den 14. marts 1975 takket være et dekret, der registrerede det i fortegnelsen over maleriske steder i departementet Pyrénées-Atlantiques.

I 2008 iværksatte byen Lescar en overvejelse med henblik på at skabe en zone til beskyttelse af arkitektonisk, bymæssig og landskabelig arv (ZPPAUP).

Den 12. juli 2010 blev denne ordning erstattet af [Architecture and Heritage Enhancement Area](#) (AVAP) som en del af [Grenelle II-loven](#).

Kommunen besluttede derfor den 8. marts 2012 at nedsætte en lokal kommission med henblik på at oprette en AVAP. Det erklærede mål med denne tilgang er inden for de relevante grænser er at foreslå et sæt råd og passende lovgivningsmæssige rammer for forbedring og bevarelse af bygninger, byformer og landskaber.

I 2010 udgav byområdet Pau-Pyrénées en vejledning til arkitektoniske og landskabelige forskrifter. Det har til formål at forene moderne arkitektur og respekt for eksisterende bygninger for at bevare Béarns landskabsidentitet.

I begyndelsen af 2000'erne blev denne arkitektoniske og landskabelige sammenhæng forringet, og der opstod en dårligt kontrolleret urbanisering.

Lescar er et godt eksempel på denne udvikling med sine mange boligområder, hvor neo-baskiske eller landes, pseudo-bearnaise og især neo-provencalske konstruktioner har blandet sig. Disse sidstnævnte konstruktioner beskrives som uegnede og særligt dårligt integreret i Béarn-landskaberne.

[Natura 2000-nettet](#) er et europæisk økologisk netværk af naturområder af økologisk interesse, der er udviklet på grundlag af habitatdirektivet og fugledirektivet.

Dette netværk består af særlige bevaringsområder (SAC'er) og særligt beskyttede områder (SPA'er).

I de områder, der indgår i dette net, forpligter medlemsstaterne sig til at opretholde en gunstig bevaringsstatus for de pågældende naturtyper og artstyper ved hjælp af reguleringsmæssige, administrative eller kontraktmæssige foranstaltninger.

Der er to Natura 2000-områder i Lescar kommune: Gave de Pau, der blev klassificeret som et område af samfundsmæssig betydning (SIC) i 2003 og et ZSC i 2014, og Artix-dæmningen og saligue i Gave de Pau, der blev klassificeret som SBO i 2006

Med et areal på 8 212 ha dækker Natura 2000-området [Gave de Pau](#) 107 kommuner, herunder Lescar.

Den består af 60% ferskvand inde i landet (stillestående vand, rindende vand), 20% moser, lave moser og tørvemoser og 10% heder, krat og [fryguna](#). Den er af høj kvalitet på grund af det enorme hydrografiske netværk, der udgør den med et system af saligues, der stadig er levende, fugtige skove, hvor [pile](#) vrimler.

Den akvatiske fauna er kendetegnet ved musling (*Margaritifera margaritifera*), tynd smaragd (*Oxygastra curtisii*), Graslins klumphale (*Gomphus graslinii*), den hvidbenede krebs (*Austropotamobius pallipes*), [bæklampretten](#) (*Lampetra planeri*), [atlanterhavslaksen](#) (*Salmo salar*) og [ulken](#) (*Cottus gobio*).

Natura 2000-lokaliteten for Artix-dæmningen og Gave du Pau-saligue dækker 3.367 ha og 19 kommuner, herunder Lescar, beskrives det som et semi-kunstigt vådområde.

Formålet med opgørelsen over naturområder af økologisk, fauna- og floristisk interesse (ZNIEFF) er at dække de mest økologisk interessante områder, hovedsagelig med

henblik på at forbedre kendskabet til den nationale naturarv og give de forskellige beslutningstagere et redskab til at bidrage til at tage hensyn til miljøet i den fysiske planlægning.

Det kommunale område omfatter to ZNIEFF'er: det hydrografiske netværk af Gave de Pau og søen Artix og nedstrøms saligues af Gave de Pau.

Det hydrografiske net i Gave de Pau strækker sig over 3.000 ha (type II.), mens Artixsøen og de nedstrøms saligues i Gave de Pau optager 779 ha (type I).

Sidstnævnte ZNIEFF består af forskellige nøglebiotoper, herunder ask- og hvidpileskove og våde kanter med højt græs, består ZNIEFF af Gave de Pau af stillestående ferskvand som den eneste bestemmende biotop.

Hvad faunaen angår, er det kun ZNIEFF ved Artix-søen, der har arter, der anses for at være afgørende, med padder, biller eller pattedyr som den europæiske odder (*Lutra lutra*) og fritten (*Mustela putorius putorius*). Den pyrenæiske desman (*Galemys pyrenaicus*) nævnes som en anden art, der findes i ZNIEFF i Gave de Pau.

Fra haven på Place Royale er der uhindret udsigt over den nedre by og Pyrenæerne.

Kommunen vedligeholder mere end 600.000^{m²} græsplæne, 12.000^{m²} sammensatte senge og har 2.674 træer på sit område.

Lescar har flere anlagte naturområder, såsom Carolins-søen nord for byen. I virkeligheden består den af to bassiner på 0,5 og 2 ha og fodres af vandet i Ousse des Bois.

Det kommunale område strækker sig over en del af [Laroin-søerne](#), et rum bygget på tidligere grusgrave fra Daniel-gruppen. Beneharnum-parken, ved foden af voldene, Place Royale-haven og rådhusets park er andre områder, der fremhæves af de kommunale teams.

Projektet Gave de Pau urban natural park (PNU), der støttes af byområdet Pau-Béarn-Pyrénées, går tværs over kommunen. Dens forfatning har til formål at give indbyggerne mulighed for at opdage arven og de økologiske rigdomme ved bredderne og Gave de Pau.

En første fase af projektet blev leveret i 2017 og forbinder [Mazères-Lezons](#) med [Billère](#) via en [grøn vej](#). Lescar er derfor endnu ikke bekymret over udviklingen.

Den igangværende udnyttelse af grusgrave langs Gave bremser udbredelsen af kommunens PNU. I 2011 var det planlagt, at Daniel-koncernen skulle kunne fortsætte med at drive sin afdeling i fire år med gradvis omdannelse til et naturområde. Et andet areal på 20 hektar skulle derefter overtage et tiårigt driftsområde³

Den nordlige del af byen Lescar krydses i en øst-vest-akse af [A64](#) ([E80](#) under sit europæiske navn) kendt som *Pyrenæerne*.

En motorvejsudfletning blev indviet i byen i 2010, hvilket også gør det muligt at nå den nye motorvej A65 (E7 under det europæiske navn) kendt som *A'Liéonor - Motorvej Gascogne*, som krydser A64 på kommunens område og giver dig mulighed for at nå [Langon](#) mod nord.

Kommunen betjenes også af de gamle nationale veje RN 117, *route de Bayonne* og RN 417 (der udgør en del af Pau-ringvejen), som har været grupperet under RD 817 siden 2006.

Denne RN 417 optog området ved den [gamle Cami Salié-vej](#), der førte til [Ger-plateauet](#) mod øst og [Salies-de-Béarn](#) mod vest, kendt for sin saltproduktion.

Den gamle RN 645, *route de Sault-de-Navailles*, er blevet nedgraderet til RD 945 siden 1972. To vejbroer giver dig mulighed for at krydse Gave de Pau på kommunens område, den ene er placeret på niveau med RD 802, den anden ved krydset mellem Avenue du Vert Galant og RD 501.

Den sydlige del af Lescar grænser op til cykelruten Pyrénées-Gave-Adour, som forbinder [Lestelle-Bétharram](#) med [Bayonne](#) og er en del af en national rute fra Atlanterhavet til Middelhavet (*via Collioure*).

Oprettelsen af denne cykelrute er konsekvensen af, at departementet Pyrénées-Atlantiques i 2007 vedtog en "afdelingsplan for cykelruter". Arbejdet på [Laroin-Tarsacq-strækningen](#) blev afsluttet i 2012.

Ministeriet for økologisk og inklusiv omstilling har identificeret flere store risici i kommunen såsom oversvømmelser, klimarisici, jordskælv og transport af farlige materialer. For at informere befolkningen om disse store risici udviklede og distribuerede byområdet Pau-Pyrénées i 2008 en kommunal informationsfil om større risici (DICRIM) til befolkningen gælder for hele fællesskabet.

De oversvømmelser, der kan forekomme i Lescar, er af en enkelt type er ved direkte overløb under pludselige oversvømmelser, der oversvømmer bredderne af floder, hovedsagelig [Gave de Pau](#), i den nedre del af byen. Der tages hensyn til risikoen for oversvømmelser i udviklingen af kommunens område gennem Lescars plan for forebyggelse af oversvømmelsesrisiko (PPRI), som blev godkendt den 1. oktober 2014.

Otte dekretter, der anerkender naturkatastrofetilstanden, er blevet udstedt for Lescar kommune efter oversvømmelser mellem 1988 og 2011. Efter oversvømmelserne den 12. og 13. juni 2018 var Lescar igen genstand for denne betingelse.

De klimatiske farer, der kan påvirke byen Lescar, er episoder med blæsende storme.

Stormen [6. til 8. november 1982](#) berørte mange departementer, herunder [Pyrénées-Atlantiques](#), og gav anledning til en naturkatastrofeordre vedrørende bl.a. Lescar kommune.

Kommunen blev også ramt af tørken i 1989, hvilket forårsagede en landflytning samt en anerkendelse af en naturkatastrofe det følgende år.

På grund af sin nærhed til den pyrenæiske kæde, der er underlagt seismisk aktivitet som følge af konfrontationen mellem to tektoniske plader (den [iberiske](#) og den [eurasiske](#)), er Lescar placeret i en niveau 4 [seismicitetszone](#), der er kvalificeret som "medium", på en skala fra 5, hvilket indebærer byggemæssige begrænsninger for mange hjem.

Endelig er Lescar udsat for risikoen for transport af farlige materialer (eller TDG-risiko) efter en ulykke, der sker under transport af sådanne materialer ad vej, jernbane, vandvej eller rørledning.

Jernbanen, ringvejen, motorvej A64, men også de sekundære veje er risikoområder. Både befolkningen og tjenesterne skal vide, hvad de skal gøre i tilfælde af en sådan ulykke

Den franske revolution markerede afslutningen på bispedømmet Lescar.

Den 4. juni 1790 besluttede den nationale grundlovgivende forsamling, at der fremover kun skulle være ét bispedømme i de nyoprettede departementer.

Oloron blev først udpeget til at samle de tre bispedømmer, hvorefter Bayonne til sidst blev valgt. Den sidste biskop af Lescar, [Marc-Antoine de Noé](#), nægtede denne beslutning og forblev tro mod sin post, før han gik i eksil.

Afskaffelsen af bispedømmet Lescar var endelig den 15. juli 1801 med underskrivelsen af konkordatet.

Også bispepaladset i Lescar blev sat til salg i 1799 og derefter revet ned af dets køber, borger Manes.

Barnabite-kollegiet led under de samme revolutionære rædsler, dets ejendom blev konfiskeret, bibliotekets bøger og arkiver brændt.

I løbet af få års revolution mistede Lescar de tre motorer i sit sociale og intellektuelle liv, nemlig sin biskop, sit kapitel og sine barnabitter. I denne revolutionære periode blev Laurs (*Laü*) tidligere herredømme integreret i grænserne for den nyoprettede kommune Lescar.

De kombinerede afgange af bispedømmet og barnabiterne forstærkede virkningerne af en dyb krise i hele Béarn. Den franske revolution efterlod en alvorlig sygdom i landet, som stod i kontrast til den velstand, der blev udvist under [Ancien Régime](#).

Under det [første kejserrige](#) afskar krigserklæringen mod Spanien Béarn fra dets naturlige kommercielle afsætningssteder, og forsvinden af parlamentet i Navarra førte til en kraftig opbremsning i handelsaktiviteten, mens emigration blev et stort fænomen.

Befolkningen i Lescary steg fra 2.500 indbyggere i 1789 til 1.700 indbyggere i 1800. Tabet af bispedømmet reducerede betydeligt indflydelsen fra Lescar, som derefter blev en Béarn-landsby blandt andre, med mindet om en prestigefyldt fortid.

Indbyggernes liv såvel som byens udseende ændrede sig lidt mellem det nittende og midten af det tyvende århundrede. Landbrug, ofte subsistens, forblev kernen i aktiviteten, mens *hytten* forblev grundlaget for familielivet, ligesom *lou besiau* (nabolaget) for landsbyen.

Inden halvdel af det tyvende århundrede medførte meget dybtgående ændringer i Lescars fysiognomi. Kommunen oplevede en intens demografisk ekspansion mellem begyndelsen af 1960'erne og midten af 2000'erne.

Udnyttelsen af [Lacq-gasfeltet](#) fra 1957 og fremefter forklarer i vid udstrækning denne økonomiske, industrielle og sociale omlægning. Tilbageholdelsen til baggrund for den traditionelle polykultur til fordel for den ekstensive dyrkning af hybridmajs, der udgør et andet element i analysen

Steder og monumenter

Lescar har fire monumenter og fireogfyrre genstande opført i fortegnelsen over historiske monumenter.

Civil arv

Den menneskelige besættelse af Lescarian-stedet går forud for den antikke by *Beneharnum*.

Flere gravhøje er blevet identificeret og udgravet i Pont-Long-området, indbyggerne i dette område beskrives som "Pont-Long-gruppen" af forskerne.

Disse gravhøje er knyttet til protohistorien og dateres tilbage til bronzealderen.

Flere vaser samt en kopi af en metaldolk med to nitter, blev opdaget under udgravninger udført.

Et [oppidum](#) fra den anden jernalder er også identificeret i Bilaà-distriktet, hvor Ariste-familiens slot er bygget.

Den nedre by Lescaur repræsenterer hjertet af det gamle *Beneharnum*. Arkæologer har gravet op i Bialé-distriktet (*Vialer*) veje, kloakker, husfundamenter og grøfter.

Den første komplette plan over en gammel *villa* i den sydlige del af Aquitaine er således blevet udarbejdet. Under udgravninger udført i 2008, er der fundet spor af offentlige bade i området. Et 53^{m²} [caldarium](#) og yderligere 69^{m²} rum ([tepidarium](#) eller [frigidarium](#)) er blevet identificeret.

Eksistensen af [underbygninger](#) i *Sent-Miquèu-distriktet* (Saint-Michel) har været kendt af indbyggerne i lang tid, er det også genstand for forskellige legender.

Resterne af en stor forstadsvilla blev endelig opdaget under udgravninger udført mellem 1885 og 1887, suppleret med ny forskning i 1968 og 1970.

Villaen ligger på et udhæng af Gave-dalen, der ligger 1,5 km øst for den gamle nedre by.

En første bygning blev bygget i midten af det 1. århundrede under det høje imperium, før villaen blev genopbygget i begyndelsen af det fjerde århundrede (det sene imperium) og nåede 3.000 m² på en ejendom på ca. 130 ha.

Denne anden version af villaen er udstyret med en terrasse-belvedere, mod syd med udsigt over Gave-dalen og Pyrenæerne.

Det ser ud til, at villaen forblev beboet gennem hele det fjerde århundrede, før den blev forladt i anden halvdel af det femte århundrede. Også på *Sent-Miquèu-ejendommen* blev resterne af La Tourette-gravnlagt opdaget, der stammer fra det sene kejserrige.

Flere elementer, der er fundet på stedet, er udstillet på Lescaur Museum, herunder møbler og en mosaik, der er 6,5 meter lang og 3,3 meter bred.

Med de barbariske invasioner, der ramte Aquitaine fra begyndelsen af det femte århundrede, udviklede *indbyggerne i Beneharnum* sig det klippespor, der nu er besat af byen^A.

De bruger dette sted til at beskytte sig selv takket være landets naturlige hældning. Stedet blev derfor repareret på dette tidspunkt, og dette forsvar udgør stadig en del af de nuværende volde.

I det niende århundrede led *Beneharnum* et dødeligt slag med invasionen af normannerne.

Det var først i det tiende århundrede, at byen blev genoplivet under tilskyndelse fra hertugerne af Gascogne.

Den klippefyldte udløber, der blev ryddet i det femte århundrede, blev derefter hjertet af den nye by Lescaur. Byen (eller *Ciutat*) blev gradvist beskyttet i middelalderen ved tilføjelse af volde og forsvarsporte.

Esqurette-porten der blev lavet fra det tolvte århundrede og fremefter beskytter den sydlige indgang til Cité.

Den indeholdt en klokke (*esquirete* i Béarn), der blev ringet for at advare befolkningen.

Lænet op ad porten er resterne af Esqurette Tower, som var et af leddene i byens vestlige volde, og som blev delvist ødelagt under revolutionen.

De andre porte til Cité er alle forsvundet i dag. Nogle få rester er tilbage til Morlaas-porten (*Morlaàs-porten*) mod nordøst og Ranque-porten (*Hranca-porten*) syd for rue du Parvis, men fra det syttende århundrede og fremefter holdt byen sandsynligvis op med at vedligeholde disse porte, hvilket førte til deres gradvise forsvinden.

Den civile arv i Lescarien blev beriget i det attende århundrede med opførelsen af den nuværende [Jacques-Monod high school](#).

Den centrale bygning blev bygget gradvist mellem 1755 og 1779 for at gøre det muligt at undervise [barnabitefædre](#).

Efter revolutionen og forbuddet mod religiøs undervisning blev det tidligere college successivt omdannet til et detentionshus, et krigshospital og et bomuldsspinderi.

Endelig blev det oprindelige formål med etablissementet givet tilbage til det i 1845 med installationen af den normale skole for afdelingens lærere. Fra 1978 blev skolen et anneks til Saint-Cricq High School i [Pau](#), og endelig i september 1992 blev den autonome high school konstitueret.

[Slottet i Bilaà](#) blev bygget på vegne af Ariste-familien i 1853.

Det indtager toppen af et gammelt [oppidum](#) fra det 1. århundrede f.Kr. og viser en [neoklassisk](#) stil.

Efter at den blev opgivet i 1970'erne, blev dens rehabilitering, der blev besluttet i 2005, afsluttet i 2011 blev det det nye rådhus i kommunen, der erstattede Rozier-huset.

Den historiske del af byen består af gamle huse, der for størstedelens vedkommende stammer fra det attende århundrede, i klassisk Béarn-stil, nemlig med skrånende tage dækket med skifer, beklædte sten i hjørner og åbninger, kornetter mellem tag og mur, småsten fra Gave til at lave væggene.

Ældre huse fra det sekstende og syttende århundrede findes også i byen, bygget specielt til [kannikkerne](#).

Religiøs arv

[Katedralen Notre-Dame-de-l'Assomption](#) — Place Royale — stammer delvist fra det tolvte og trettende århundrede. Opførelsen af bygningen fandt hovedsageligt sted under [bispedømmet Guy de Lons](#), den fulgte en første katedral, der blev bygget i midten af det tiende århundrede.

Katedralen anses for at være den mest imponerende romanske bygning i Béarn.

Den blev plyndret af Jeanne d'Albrets protestantiske tropper, og den var genstand for store restaureringsoperationer i det syttende og attende århundrede, som reddede koret fra ruin. Korets gulv er belagt med en mosaik fra det 12. århundrede, der skildrer en jagtscene, herunder den gådefulde etbenede mauriske jæger.

Domkirken indeholder møbler, der er opført i den generelle fortegnelse over kulturarv.

Det var i 1929, at krypten med resterne af ni konger, dronninger, prinser og prinsesser fra [kongeriget Navarra](#) blev opdaget. Det var under de samme udgravninger i 1929, afsluttet i 1985, at to [crosiers](#) blev opdaget, hvoraf den ene stammer fra det trettende århundrede og forestiller [Sankt Michael](#), der gennemborer en bevinget drage med sit spyd.

Bispesædet indtil 1801 satte bispesæde på det biskoppelige liv og dets religiøse arv.

Fra denne periode skal flere elementer tages i betragtning, herunder præstegården og dets tårn, der stammer fra det sekstende århundrede, bygget delvis på fundamentet af de gamle volde.

Det var i det trettende eller fjortende århundrede, at et første bispehus blev bygget overfor katedralen i byen. Dette residens blev fuldstændig genopbygget under [bispedømmet Hardouin de Chalon de Maisonnoble](#) i første fjerdedel af det attende århundrede, det blev omdannet til et rigtigt bispepalads.

Som al kirkelig ejendom blev paladset sat under nationens kontrol på tidspunktet for den franske revolution. Bygningen blev endelig solgt til borger Manes i 1799, som skyndte sig at rive den ned for at bygge en mølle nær Gave. Flere elementer i paladset har modstået ødelæggelse, såsom bispetårnet, som var en servicetrappe, eller stalden og prinsens hus. Det firkantede tårn på Esquirette var en del af de middelalderlige volde og blev bl.a. brugt som fangehuller af biskoppen.

Lescar er en af etaperne på [Via Tolosana](#) (eller Vejen til Arles), det latinske navn på en af de fire ruter i Frankrig [for pilgrimsrejsen til Santiago de Compostela](#), nemlig den sydligste.

Det var den travleste vej indtil midten af det tolvte århundrede.

Ruten blev indviet i april 2018, et tilflugtssted giver nu pilgrimme mulighed for at blive budt velkommen i hjertet af byen.

Kommunens religiøse kald bekræftes med to andre steder for tilbedelse.

[Kirken Saint-Julien](#), Place de la Libération, med henvisning til Lescars skytshelgen. Denne bygning er bygget på stedet for den primitive katedral *Beneharnum*, som blev ødelagt af normannerne i det niende århundrede.

En ny kirke blev derefter bygget i det trettende århundrede i romansk stil, den blev ødelagt i 1569 af [Montgommerys](#) tropper

. Kirken Saint-Julien blev genopbygget for sidste gang i det syttende århundrede, klokketårnet stammer fra det femtende århundrede. Aviation Memorial Chapel (eller Sainte-Jeanne-d'Arc Chapel) blev bygget i 1927 på Pont-Long-sletten, til Guynemer-lejrens behov. Det bruges nu til at ære den franske militære luftfarts vugge.

Lescar var en angiveligt syvårig by i middelalderen og havde syv kirker (ud over katedralen) dedikeret til kommunens helgener.

Kun kirken Saint-Julien er stadig til stede, og flere religiøse bygninger er forsvundet gennem århundrederne.

[Kirken Saint-Michel](#) blev bygget på stedet for den gamle villa *Sent-Miquèu*, nogle materialer fra den ødelagte villa blev genbrugt omkring det syvende århundrede for at opføre den.

Dette sted for tilbedelse og dets kirkegård blev brugt indtil begyndelsen af det attende århundrede af Laurs seigneurie har kirken været ødelagt i hvert fald siden 1771.

En kirke dedikeret til [Johannes Døberen](#) stod så tidligt som i det tiende århundrede nær katedralens nuværende placering, en anden dedikeret til [Saint-Martin](#) lå på det sted, der hed Gourreix (eller Gorrets), mens en kirke dedikeret til [Sainte-Catherine](#) lå på Chemin Fourcet på Ladres Hospital.

Til sidst Sainte-Confesse og [Sainte-Quitterie](#) havde også deres kapel, det første på toppen af vinmarker på den nuværende vej af samme navn, den anden ved foden af bakken, der går op til Sauvagnon, blev kirkens søjler opdaget i 1953 på en mark.

Bortset fra disse syv kirker havde Saint-Galactoire ikke et dedikeret kapel, men kun et alter i katedralen indtil 1569, blev et oratorium ved siden af katedralen (sydsiden) dedikeret til ham fra 1620.

I det syttende århundrede indviede barnabiterne deres nye kapel til [Sankt Paulus](#) på det sted, hvor den nuværende gymnasieskole ligger.